ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

«ΕΞΩΣΧΟΛΙΚΑ»

Ὁ κ. Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν υἱοθέτησε τὸν ἰσχυρισμὸν—προφανῶς ὑποβληθέντα εἰς αὐτὸν ἐκ Πατρῶν—ὅτι τὰ 60 ο)ο τῶν διαδηλωτῶν τῆς παρελθούσης Τρίτης ἦσαν «ἐξωσχολικὰ ἄτομα» καὶ εἰς αὐτὰ ὀφείλεται ἡ πρόκλησις τῶν ἀκροτήτων. Ὁ κ. Ὑφυπουργός, ἀντὶ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ὅσα τοῦ ἐψιθύρισαν οἱ ὑπεύθυνοι ὑποβολεῖς, θὰ ἔκαμνε καλύτερα νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Πάτρας καὶ νὰ ἀναζητήσῃ τὴν ἀλήθειαν. Διότι ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ ἐξωσχολικῶν διαδηλωτῶν εἶναι ΨΕΥΔΟΣ. Βεβαίως, εἰς τὰς ἐκδηλώσεις ἔλαβον μέρος καὶ πολῖται ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν τάξεων καὶ τῶν ἐπαγγελμάτων· καὶ ἔπραξαν ἄριστα, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μείνουν μόνοι καὶ ἀβοήθητοι οἱ μικροὶ μαθηταί, ὑφιστάμενοι τὴν ἐπίθεσιν ὅλων τῶν ἐν Πάτραις ἐνόπλων δυνάμεων, πλὴν τῆς... ἀεροπορίας! Καὶ ἔπρεπε νὰ μετάσχουν, διὰ νὰ μὴ θεωρηθῇ ἡ ἐκδήλωσις ὡς «παιδιάρισμα», ἀλλὰ ὡς ἔκρηξις τῆς ἐθνικῆς ἀγανακτήσεως ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ τοῦ λαοῦ τῆς πόλεως. Ἀλλά, οἱ πολῖται ἀνεμίχθησαν εἰς τὰς ἐκδηλώσεις μόνον μετὰ τὴν 12ην μεσημβρινὴν καὶ ἦσαν πολὺ ὀλιγάριθμοι, ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὄγκον τῶν μαθητῶν. Συνεπῶς, ἀδυνατοῦν νὰ ἐπωμισθοῦν εὐθύνας, αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν ἀλλοῦ.

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν προχθεσινῶν αἱματηρῶν γεγονότων πολυτίμους ὑπηρεσίας προσέφερεν ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Πατρῶν. Κατὰ τὸ πεντάωρον διάστημα τῶν ἐπεισοδίων τὰ δύο ἀσθενοφόρα ὀχήματα τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν εὑρίσκοντο εἰς συνεχῆ κίνησιν περισυλλέγοντα ἀπὸ τὸν τόπον τῶν συγκρούσεων τοὺς τραυματίας. Περὶ τὰ 60 ἄτομα, ἀστυνομικοὶ καὶ διαδηλωταί, διεκομίσθησαν εἰς τὸν Σταθμὸν Πρώτων Βοηθειῶν καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον, ἢ ἰδιωτικὰς κλινικάς, ἢ εἰς τὰς οἰκίας των. Ἐξ ἄλλου μὲ τὴν ἀρτίαν ὀργάνωσίν της καὶ τὴν πρόθυμον προσφορὰν τῶν ἀλτρουϊστῶν συμπολιτῶν ποὺ ἐνεγράφησαν εἰς τοὺς καταλόγους ἐθελοντῶν αἱμοδοτῶν, ἡ ὑπηρεσία αἱμοδοσίας ἐξησφάλισε μὲ τὸ παραπάνω ὅσον αἷμα ἐχρειάσθη διὰ μεταγγίσεις εἰς τραυματίας. Διὰ τὴν προθυμίαν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν μὲ τὴν ὁποίαν ἐξεπλήρωσαν προχθὲς τὴν εὐγενῆ ἀποστολήν των ἀνήκει δίκαιος ἔπαινος εἰς τοὺς ἰατρούς, τὰς ἀδελφὰς νοσοκόμους, τοὺς ἐθελοντὰς Σαμαρείτας καὶ τοὺς ὁδηγοὺς τῶν ἀσθενοφόρων ὀχημάτων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ

Εἰς τὴν ἐθνικὴν ἐκδήλωσιν τῆς Πατραϊκῆς νεολαίας, αἱ μαθήτριαι εὑρέθησαν εἰς ἀνάλογον πρὸς τὸ φῦλον των «πόστο» τῆς μάχης. Δὲν ἐπεχείρησαν νὰ διασπάσουν τὰς ἀστυνομικὰς ζώνας, οὔτε ἐπετέθησαν κατὰ τῆς πυροσβεστικῆς ἀντλίας καὶ τῶν θωρακισμένων αὐτοκινήτων, [...] ἀνεμίχθησαν εἰς τὰς ἐφόδου κατὰ τοῦ κτιρίου τῆς Βρετανικῆς Ἀκαδημίας [...], ἐν σημαντικῷ μέτρῳ, εἶχον ἀναλάβει τὸν πολεμικόν... ἐφοδιασμὸν τῶν μαχομένων συμμαθητῶν των. Μετέφεραν, ἀπὸ τὰς πλέον ἀπιθάνους «ἀποθήκας» λίθων, πυρομαχικὰ διὰ τὸν ἀγῶνα, εἰς τὶς τσέπες των, εἰς τὶς τσάντες των, ἀκόμη καὶ μὲ καρράκια. Καὶ ἠκούσθη ἕνας διαβάτης νὰ λέγῃ, ἀρκετὰ ἐπιτυχημένα, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν τῶν πνευματικῶν.

—Αὐτὲς εἶναι οἱ γυναῖκες τῆς Πίνδου!

«ΟΙ ΥΠΑΙΤΙΟΙ»

[Κύριε Συντ]άκτα «Ἡμέρα»,

[Ὑ]πὸ τὸν τίτλον «Οἱ ὑπαίτιοι» ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν [...]λόγον» ἄρθρον ἐπὶ τῶν γεγονότων τῆς Τρίτης, πλῆρες μυστηριωδῶν περιπλο[κῶν] καὶ χρῇζον ἀναλύσεως, [...] ἴσως καὶ εἰς τὸν συν[τάκτην] του θὰ ἦτο χρήσιμον ἵνα μᾶς ἐξηγήσῃ τί ἀ[κριβῶς] ἠννόει.

[Γ]ράφει ἐν ἀρχῇ, ὅτι: «Ἐὰν [...] ὄχι ἀναπόφευκτα κα[...] τὴν θλιβερὰν πλευρὰν [...] ἠμπορεῖ καὶ εἶναι εἰς [...] νὰ κρίνῃ ἡ Κοινὴ Γνώμη. Ὁ ἀρθρογράφος δὲν [...] καὶ δὲν εἶναι εἰς [...] νὰ κοινῃ; Καὶ ἐπειδὴ [Κο]ινὴ Γνώμη ἠμπορεῖ, ἀπὸ [...] περιμένει νὰ φωτι[σθῇ]. Καὶ διατί δὲν φωτίζε[ι].

[Ὄ]χι μόνον ἀποφεύγει ὁ [...] νὰ ἐκφράσῃ γνώμην, [...] καὶ ἐπιχειρεῖ νὰ συ[...] τὴν Κοινὴν Γνώμην, [...] περαιτέρω ὅτι [τὰ] γεγονότα δυνατὸν νὰ [...] «μοιραῖον ἀποτέλεσμα [...] παραφορᾶς». Κι[...], δηλαδή.

[...] πιὸ κάτω ὅτι: «Ἡ νεο[λαία] ἐχώρησεν ἄτρομος εἰς [...] διατράνωσιν τοῦ ὑψη[λοῦ] ἰδανικοῦ της. Συνέπεια [...] ὑπῆρξεν ἡ δημιουρ[γία] [...] ἀκροτήτων». Λοιπόν, [...] οἱ μαθηταί, ἐπειδὴ [...] ἐπροχώρησαν εἰς [...] διατράνωσιν τοῦ ἐθνι[κοῦ] ἐνθουσιασμοῦ; Καὶ [...] τὸ... πεπρωμένον, [...] μὲ τὴν πρόσφατον [...] τοῦ εἰδικοῦ Ἀ[...] συντάκτου τοῦ [...]λόγου»;

[...] ὑπάρχουν ὑπαίτιοι, [...] διαφορὰν ὅτι ὁ ἀρ[θρογ]ράφος ἀπαξιοῖ νὰ τοὺς [...] εἰς τὸ στενὸν πε[...] τῶν Πατρῶν. Καὶ [...] τὰ ἑξῆς περισπού[δαστα]:

[...]ίζω, τὰ γεγονότα [...] τοὺς ὑπαιτί[ους] [...] δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ [...] μέχρι τῶν σκοτει[νῶν] γραφείων τοῦ Φόρεϊν [...], ὅπου ἐξυφαίνονται [...]».

[...] συνελάβομεν, λοιπόν, [...] ὑπαίτιον! Εἶναι τὸ ἁγ[γλικὸν] ὑπουργεῖον Ἐξωτε[ρικῶν], τὸ ὁποῖον δὲν δίδει [τὴν] Κύπρον εἰς τὴν Ἑλλάδα [...] προκαλεῖ τὰς ἐκδη[λώσεις] διαμαρτυρίας τοῦ ἑλ[ληνικοῦ] λαοῦ, μὲ τὴν μαθη[τικὴν] νεολαίαν ὡς πρωτοπό[ρον]. Ἐπομένως, ὑπεύθυ[νος] διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν [...] ἐκδηλώσεων καὶ [...] μαθητῶν ἐν [...] σχολικῶν περιβό[λων] [...] διὰ τοὺς πυροβολι[σμοὺς] εἰς τὸν ἀέρα ποὺ κα[...] εἰς τὸ ψαχνὸ καὶ [...] κίνησιν τῶν θωρακι[σμένων] αὐτοκινήτων, ὑπεύ[θυνος] [...] ὅλα εἶναι... ὁ Μάκ—Μίλλαν. Καὶ εἰς αὐτόν, καθὼς ἄλλοτε εἰς τὸν «Μαίτηλα», δέον νὰ κάμουν τὰ παράπονά των οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ γονεῖς των καὶ ὅλος ὁ λαὸς τῶν Πατρῶν, ποὺ ἠγανάκτησεν ἀπὸ τὰ γεγονότα.

Μὲ τὴν ἰδίαν, ὅμως, μέθοδον τῆς συγκαλύψεως τῶν ἐγγυτέρων καὶ ἀμέσων ὑπευθύνων καὶ τῆς... ἀποκαλύψεως τῶν ἀπωτέρων, θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς ν' ἀνατρέξῃ πολὺ παλαιότερα καὶ νὰ εὕρῃ ὅτι ὑπαίτιος εἶναι ὁ... Σουλτάνος τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, ποὺ ἐπώλησε τὴν Κύπρον εἰς τοὺς Ἄγγλους, ὥστε νὰ δύναται νὰ «ἐξυφαίνῃ συνωμοσίας» σήμερον τὸ Φόρεϊν Ὄφφις!

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ τῶν συνωμοσιῶν, εἰς τὸ ἄρθρον ἀναφέρεται ἀκόμη ὅτι «ἐκ τῆς προκλήσεως διαταραχῶν καὶ ἀναστατώσεων εἶναι εὐνόητα τὰ προσδοκώμενα ὀφέλη». Τί σημαίνει ἡ φράσις αὐτή; Ὅτι ἡ μαθητικὴ ἐκδήλωσις καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα ἐξυπηρετοῦν τοὺς ἀγγλικοὺς σκοπούς; Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, οἱ μαθηταὶ ἢ οἱ ἀστυνομικοὶ εἶναι εὐθυγραμμισμένοι μὲ τὸ Φόρεϊν Ὄφφις;

Πολὺ θὰ παρεκάλουν τὸν ἀρθρογράφον νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις· ἄλλως, θὰ ἤμην ἠναγκασμένος νὰ θέσω τὸ ἄρθρον του ὡς θέμα ἑρμηνείας εἰς τοὺς προσεχεῖς διαγωνισμοὺς τῶν μαθητῶν, μήπως φωτισθῶ...

Μετὰ πάσης τιμῆς
Καθηγητὴς Χ.

ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΠΩΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙΤΑΙ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓ. ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 23—10—55 δημοσιεύεται ἐπιστολὴ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Καλαβρύτων δικηγόρου κ. Σωτηρίου Κ. Δημητρακοπούλου καταχρίνοντος τὴν ἀποστολὴν 33 παιδιῶν ἐκ Καλαβρύτων πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς Γερμανίαν.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἁρμόδιον ἐν προκειμένῳ μᾶς παρέχει τὰς ἀκολούθους πληροφορίας.

Τὸ «Γερμανικὸν Ὁμοσπονδιακὸν Ἵδρυμα διὰ τὴν ἐξεύρεσιν ἐργασίας καὶ τὴν ἀσφάλισιν τῶν ἀνέργων» εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐκπαίδευσιν ἐν Γερμανίᾳ ἀνηλίκων ὀρφανῶν ἐξ Ἑλλάδος καὶ κατὰ προτίμησιν ἐκ περιφερειῶν αἱ ὁποῖαι ἐξεινοπάθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς. Τὰ Καλάβρυτα περιελήφθησαν μεταξὺ τῶν περιφερειῶν αὐτῶν. Οὕτω ἐπιτροπὴ εἰδικῶν τοῦ ἐπαγγελματικοῦ προσανατολισμοῦ ἐξ ἑνὸς Ἕλληνος καὶ ἑνὸς Γερμανοῦ ἐπέλεξεν εἰς Καλάβρυτα 33 ἀνήλικα ὀρφανὰ διὰ νὰ ἐκπαιδευθοῦν ἐπὶ τριετίαν εἰς Γερμανίαν. Οἱ κηδεμόνες τῶν ἀνηλίκων αὐτῶν ἀφέθησαν ἐλεύθεροι νὰ δώσουν ἢ μὴ τὴν συγκατάθεσίν των διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ὑπ' αὐτῶν προστατευομένων παιδιῶν εἰς Γερμανίαν.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας τῆς Ἑλλάδος ἐξησφάλισε κατόπιν ἐπιμόνων διαπραγματεύσεων, ὅπως παρακολουθῇ καὶ ἐλέγχῃ ἐν Γερμανίᾳ τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων ὀρφανῶν. Δηλαδὴ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγχῃ δι' ὑπαλλήλων του μεταβαινόντων ἑκάστοτε εἰς Γερμανίαν ἐὰν οἱ Ἑλληνόπαιδες τυγχάνουν καλῆς ἐκπαιδεύσεως, στεγάζονται ὑπὸ ὑγιεινοὺς ὅρους, διατρέφονται καλῶς, καὶ δὲν ὑποβάλλωνται εἰς προσηλυτισμόν τινα, ὥστε νὰ διατηρῆται ἀκμαῖον καὶ τὸ Θρησκευτικὸν καὶ τὸ Ἐθνικὸν αὐτῶν φρόνημα.

Οἱ Ἑλληνόπαιδες ἐκτὸς τῆς γενικῆς των μορφώσεως, τῆς ὁποίας θὰ τυγχάνουν, θὰ ἐκπαιδεύωνται καὶ τεχνικῶς, οὕτως ὥστε ἐπιστρέφοντες εἰς Ἑλλάδα νὰ δύναται νὰ ἀσκοῦν διάφορα ἐπαγγέλματα διὰ τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχουν σήμερον εἰδικοὶ εἰς τὴν χώραν μας.

Ὁ Ὑπουργὸς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως

Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
ΣΕ ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΕΚΔΟΣΙ
ΤΑΚΗ ΔΟΞΑ
ΟΙ ΝΑΥΑΓΟΙ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
★
Μακέττα
ΘΑΝΑΣΗ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ
★
Ἕνα σύγχρονο ἔργο τῆς Λυρικῆς μας πεζογραφίας
Πωλεῖται στὴ «ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ» Ἁγίου Νικολάου καὶ Ρήγα Φερραίου καὶ Χαρ. Καγιάφα, Ἑρμοῦ 14

Τόμοι λεξικῶν
"ΗΛΙΟΥ"
Ἀγοράζονται-Πωλοῦνται
"Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου"
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 - Τηλ. 23-96

Μεγαλεῖο τῆς Ἀεροπορίας

Ἐν ὄψει τοῦ πανελληνίου ἑορτασμοῦ τῆς 8ης Νοεμβρίου

Τοῦ δημοσιογράφου κ. Ν. ΚΑΠΙΤΣΟΓΛΟΥ

Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἄσσους ἀεροπόρους τοῦ πολέμου εἰς τὴν Κορέαν, ὁ σμηναγὸς Πῆτερ Μπάουερ, μὲ δέκα ἑπτὰ ἄθλους εἰς τὸ ἐνεργητικόν του, εἰς τὴν τελετὴν τῆς παρασημοφορίας του μὲ τὸν Ἀργυροῦν Ἀστέρα, ὅταν προσεκλήθη νὰ πῇ δυὸ λόγια στὸ μικρόφωνο γιὰ τὸ στρατιωτικὸ ραδιοσταθμὸ τοῦ Τόκιο, μὲ συγκίνησιν εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ὅ,τι προσέφερα στὴν Ἀεροπορία εἶναι μηδαμινὸ σὲ σύγκρισι μὲ ὅσα ἀπὸ αὐτὴν ἐκέρδισα καὶ σὲ ψυχικὲς δυνάμεις καὶ σὲ ἐφόδια γιὰ τὴν εἰρηνικὴ ζωή. Πόσο θὰ ἤμουν πιὸ εὐτυχισμένος ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ζῶ συνεχῶς καὶ γιὰ πάντα ψηλὰ στοὺς οὐρανούς».

Τὰ λόγια τοῦ γενναίου αὐτοῦ ἀεροπόρου, χωρὶς ἀμφιβολία ἀποτελοῦν πίστιν γιὰ κάθε νέο, ποὺ ὑπηρετεῖ στὴν Ἀεροπορία. Γιατὶ ἀληθινὰ ἡ Ἀεροπορία προσφέρει πάμπολλα ἐφόδια σὲ ὅσους ἐπιδίδονται σ' αὐτὴν καὶ πρὸ παντὸς θάρρος, ποὺ τόσο χρειάζεται καὶ στοὺς οὐρανούς, ἀλλὰ πρὸ παντὸς στὶς προσπάθειες γιὰ τὴν ἐπικράτησι στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Πόσο πραγματικὰ ὁπλίζει τὸν νέον μὲ ψυχικά, ἠθικὰ καὶ ἀγωνιστικὰ ἐφόδια ἡ Ἀεροπορία τὸ ἐβροντοφώνησε πέρυσι σὲ συνέδριον παιδαγωγῶν ὁ μεγάλος Ἀμερικανὸς παιδαγωγὸς Τζὼν Μὰκ Κάρνεϋ.

«Ἐάν, ὑπεστήριξεν ὁ μεγάλος παιδαγωγὸς μελετητὴς τῆς ψυχῆς τοῦ παιδιοῦ, μποροῦσε ἕνας λαὸς νὰ προσφέρῃ τὰ μέσα στὰ παιδιά του νὰ κατακτήσουν τοὺς οὐρανούς, ὁ λαὸς αὐτὸς σὲ μιὰ γενεὰ θὰ ἀναδεικνυόταν ὁ πρῶτος στὴν ἀνθρωπότητα». Πόσο μεγάλη εἶναι ἡ ἀλήθεια αὐτή. Μόνον ὅσοι ἔχουν εἰς τοὺς κύκλους των ἀεροπόρους, μποροῦν νὰ τὸ ξέρουν. Ἀλλὰ ἡ Ἀεροπορία δὲν δημιουργεῖ μόνον νέους ὅπως τοὺς θέλουν οἱ παιδαγωγοί, οὔτε μόνον γενναίους ὅπως τοὺς χρειάζονται οἱ πατρίδες των, οὔτε μόνον τέλεια ἠθικὰ καὶ ψυχικὰ ὡπλισμένους ἄνδρες ὅπως τοὺς θέλει ἡ ὑγιὴς κοινωνία. Δημιουργεῖ καὶ νέους μὲ ἐφόδια πάμπολλα διὰ νὰ στηριχθοῦν εἰς αὐτὰ λαμπρὲς σταδιοδρομίες καὶ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καὶ εἰς τοὺς εὐρυτάτους ὁρίζοντας τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας.

Ἀλλὰ ἀκόμη καὶ εἰς κλάδους σχετικοὺς μὲ τὴν βιομηχανίαν τὴν σχετικὴν μὲ τὴν Ἀεροπορίαν. Νὰ μὴ πάρουμε γιὰ παράδειγμα χῶρες ὅπως ἡ Ἀμερική, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία, ὅπου ὑπάρχει ἀνεπτυγμένη βιομηχανία ἀεροπλάνων καὶ ἐναέριοι συγκοινωνίαι μὲ ἔκτασιν γραμμῶν χιλιάδων μιλλίων, διὰ ν' ἀποδείξωμεν ποία σταδιοδρομία διανοίγεται στοὺς νέους ποὺ γίνονται ἀεροπόροι. Νὰ πάρουμε τὴν Ἑλλάδα. Θαυμασία καὶ ζηλευτὴ εἶναι ἡ σταδιοδρομία ὅσων νέων κατετάγησαν εἰς τὴν Ἀεροπορίαν. Καὶ λαμπρὸν ὅλων αὐτῶν τὸ μέλλον ὅπως λαμπρὰ εἶναι ἡ ἐξέλιξις τῶν παλαιοτέρων ἀεροπόρων μας. Πόσοι ἀπὸ τοὺς ἀεροπόρους μας αὐτοὺς δὲν προσελήφθησαν καὶ ἀπὸ ξένες μεγάλες ἑταιρεῖες.

Τὸ σύστημα δὲ τῆς κατατάξεως εἰς τὴν Ἀεροπορίαν καὶ ὡς ἐφέδρων μόνον—σύστημα ποὺ ἐφαρμόζουν ὅλαι αἱ προηγμέναι Ἀεροπορίαι τοῦ κόσμου—δίδει εὐκαιρίαν σὲ χιλιάδες νέους νὰ κερδίσουν ἐφόδια γιὰ τὸ μέλλον των, χωρὶς νὰ δαπανήσουν γιὰ τὶς σπουδές τους.

Τὸ Κράτος δημιουργεῖ καὶ τοὺς ἐφέδρους ἀεροπόρους μας. Ἀφίνει δὲ εἰς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔναντι τοῦ Κράτους ὑποχρεώσεών των—τῆς θητείας των δηλαδή—τὴν ἐκλογὴν μεταξὺ τῆς ἀποστρατεύσεως ἢ τῆς κατατάξεώς των εἰς τὸ Σῶμα καὶ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τούτου. Πόσοι ἔφεδροι ἀεροπόροι μας δὲν ἔχουν μονιμοποιηθῆ. Καὶ ὅσοι ὅμως ἐγκαταλείπουν τὸ Σῶμα διὰ λόγους ἀσχέτους πρὸς τὴν ἀγάπην των πρὸς αὐτὸ—διότι ἐὰν ἀπὸ τὰ αἰσθήματά των μόνον ἐξηρτᾶτο ἡ παραμονή των οὐδεὶς θὰ τὸ ἐγκατέλειπε—μὲ κάθε εὐκαιρίαν ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνην των διὰ τὰ ἐφόδια μὲ τὰ ὁποῖα τοὺς ἐξώπλισε, ὡπλισμένους εἰς τὴν πολιτείαν καὶ τὴν κοινωνίαν.

Μὲ πόση ὑπερηφάνεια, ἔφεδροι ἀεροπόροι ποὺ ἐπιδίδονται τώρα εἰς διάφορα ἐπαγγέλματα, σπεύδουν νὰ προσθέσουν ὅταν πρόκειται νὰ αὐτοσυστηθοῦν ὅτι ὑπηρέτησαν εἰς τὴν Ἀεροπορίαν. Καὶ πόσον λυπημένοι ἐξηγοῦν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους δὲν μποροῦσαν νὰ μείνουν διὰ πάντα ἀεροπόροι. Ὅλοι ὅσοι γνώρισαν τὸ μεγαλεῖον τῆς κατακτήσεως τοῦ οὐρανοῦ δὲν λησμονοῦν, δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ λησμονήσουν ὅτι μέσα σ' ἕνα ἀεροπλάνο ἔννοιωσαν τόσες φορὲς τοὺς ἑαυτούς των «μικροὺς Θεούς». Ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσουν ὅτι ἡ Ἀεροπορία τοὺς ἐφωδίασε μὲ τὰ πολυτιμότερα τῶν ἐφοδίων ποὺ χρειάζεται ἕνας νέος νὰ σταδιοδρομήσῃ. Ἔτσι δὲ ἐξηγεῖται ὅτι ὅσοι ἔζησαν τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἀεροπορίας δὲν παύουν νὰ συνιστοῦν καὶ νὰ παροτρύνουν τοὺς νέους νὰ γνωρίσουν τὸ μεγαλεῖον αὐτό, μὲ τὸ ὁποῖον δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθῇ τὸ μεγαλεῖον καμμιᾶς ἄλλης ἐπιδόσεως ἐδῶ.

Ν. ΚΑΠΙΤΣΟΓΛΟΥ

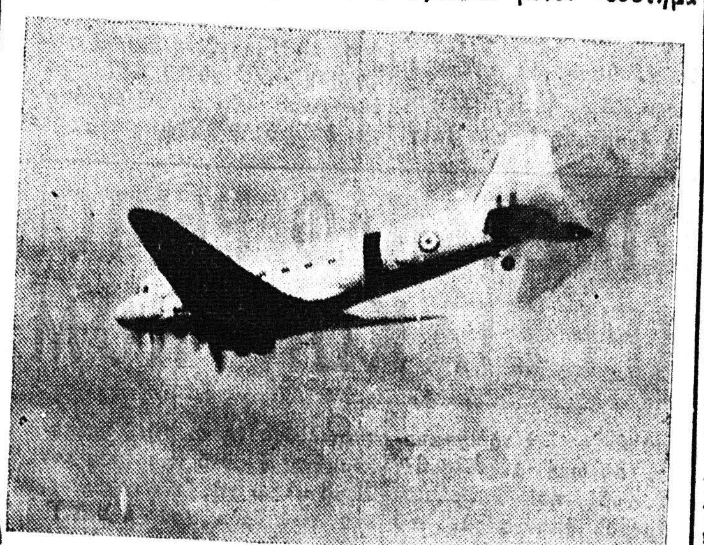

Ἕνα «Ντακότα» τῆς Ἑλληνικῆς Ἀεροπορίας

Δημοπρασία καλωδίων τύπου NGA

Ἡ Ε.Α.Υ.Ε. «Γλαῦκος» δέχεται μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 20ῆς Νοεμβρίου 1955 ἡμέρας Πέμπτης, ἐνσφραγίστους προσφορὰς διὰ τὴν προμήθειαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ποσότητος μεμονωμένων καλωδίων τύπου NGA. Πληροφορίαι παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῆς Ἑταιρείας.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΤΟ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ΟΙ «ΦΑΚΕΛΛΟΙ»

Ὁ κ. Καλαντζῆς ἀπαντᾷ εἰς τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου

ΑΠΟ ΤΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

65ον

Ὁ Ὑφυπουργὸς κ. Καλαντζῆς συνεχίζων λέγει:

«Ἀκούσατε τὴν ἐκπομπὴ τῆς 31—1—1955 τοῦ σταθμοῦ τῶν συμμοριτῶν μὲ τίτλον «Καὶ πάλιν γιὰ τὴν συνωμοτικότητα καὶ τὴν ἐπαγρύπνηση».

«Τὸ Κόμμα μας μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς Κ.Ε. τοῦ Ἀπρίλη τοῦ 1954 ὑπογράμμιζε ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ συνωμοτικότητα, ἡ ὀργανωτικὴ ἀποκέντρωση, παραμένουν ὁ σιδερένιος νόμος τῶν κουκουέδων. Ἀτράνταχτο θεμέλιο καὶ προϋπόθεση γιὰ τὴν παρακάτω πρόοδο καὶ ἀνάπτυξη. Καὶ γι' αὐτὸ χρειάζεται πιὸ αὐστηρή, πιὸ ἄτεγκτη ἐφαρμογὴ τῶν κομματικῶν κανόνων γιὰ τὴν παράνομη ὀργάνωση καὶ δουλειὰ καὶ γιὰ τὴν κομματικὴ συνωμοτικότητα...» καὶ ἕπεται συνέχεια.

Νομίζει, κύριοι βουλευταί, κανεὶς εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, ὅτι τοῦ οὕτω ἐργαζομένου κομμουνιστοῦ θὰ ἀποδειχθῇ ποτέ, κατὰ δικανικὸν τρόπον, τὴν ἐνοχὴν καὶ τὴν δραστηριότητα;

Ὁ κομμουνιστής, κύριοι, ὄπισθεν τῆς δράσεώς του ἀφήνει ὄχι μίαν, ἀλλὰ χιλιάδας ἀμφιβολίας καὶ περικαλύπτει τὴν ἀντεθνικήν του δρᾶσιν διὰ μυρίων τεχνασμάτων καὶ δολιοτήτων. Ἐὰν ἐφηρμόζετο κύριοι βουλευταί, ἡ ἀρχὴ τοῦ ἀξιοτίμου ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, βεβαιωθῆτε ὅτι θὰ ἐφθάναμεν εἰς παράλυσιν τῶν μέτρων ἀμύνης κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἐάν, κύριοι, ἀμφιβάλλῃ τις διὰ τὴν καθαρότητα τοῦ ἐν τῷ ποτηρίῳ ὕδατος, δὲν τὸ πίνει, ἀλλὰ τὸ χύνει. Ὁ ἀμφιβάλλων διὰ τὰς προθέσεις τοῦ νυκτερινοῦ ἐπισκέπτου δὲν ἀνοίγει τὴν θύραν, κύριοι βουλευταί, ἀλλὰ τηλεφωνεῖ εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ἀπαντῶμεν λοιπὸν εἰς τὸν ἀξιότιμον ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων, ὅτι αἱ ἀμφιβολίαι εἶναι ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ ὄχι ὑπὲρ τοῦ κομμουνιστοῦ.

Παρενέβαλε καὶ δευτέραν ἀρχὴν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, ὅτι «διανύομεν περίοδον ὁμαλότητος». Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἄλλου τινὸς ῥήτορος, θὰ ἔλεγον, κύριοι βουλευταί, ὅτι ἀγνοεῖ τὸν κομμουνισμόν. Δὲν τολμῶ ὅμως νὰ ἰσχυρισθῶ τοιοῦτον τι διὰ τὸν ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων, ὅστις, καθὼς πιστεύω, γνωρίζει πολὺ καλῶς ὅτι ὁ κομμουνισμὸς εἰς τὴν ἀέναον καὶ διαρκῆ πάλην του μεταβάλλει διαρκῶς μεθόδους καὶ μορφὰς τοῦ ἀγῶνος του. Μάχεται κατὰ τοῦ Ἀστικοῦ Κράτους, ἄλλοτε διὰ τῶν ὅπλων καὶ ἄλλοτε διὰ τῶν λόγων, ἄλλοτε εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ ἄλλοτε εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτός, ἄλλοτε ἐν νομιμότητι καὶ ἄλλοτε ἐν παρανομίᾳ, ἄλλοτε ἀμέσως καὶ ἄλλοτε ἐμμέσως, ἄλλοτε μὲ θόρυβον καὶ ἄλλοτε μὲ ἡσυχίαν, ἀλλὰ πάντοτε μάχεται.

Καὶ δὲν εἶναι εὔκολον νὰ ἐκτιμήσῃ κανείς, κύριοι, πότε μάχεται καλύτερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον. Ὅταν ἐργάζεται μὲ θόρυβον ἢ ὅταν ἐργάζεται μὲ ἡσυχίαν, ὅταν ἐργάζεται μὲ ὅπλα ἢ ὅταν ἐργάζεται μὲ λόγους.

Τί ἐννοοῦμεν ὅθεν κύριοι, ὅταν ὑποστηρίζομεν ὅτι διανύομεν περίοδον ὁμαλότητος; Ἐννοοῦμεν μήπως ὅτι ὁ κομμουνισμὸς παρητήθη τῶν σκοπῶν του καὶ ἔπαυσεν ἐργαζόμενος δι' αὐτούς, ἢ ἀγνοοῦμεν ὅσα ἀνωτέρω σᾶς ἐξέθεσα;

Ἐλπίζω, κύριοι βουλευταί, ὅτι οὐδεὶς ὑποπίπτει εἰς τοιαύτας πλάνας. Ὁ κομμουνισμὸς ἐξακολουθεῖ δὲν καὶ ἐργαζόμενος διὰ τὴν ἐπικράτησίν του. Οὐδεμία συνεπῶς ὁμαλότης ὑφίσταται διὰ τὸ Κράτος ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης καὶ οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ ἐφησυχάζῃ ὑπὸ Μανδραγόραν.

Αἴσθημα θλίψεως μὲ κατέχει διότι ἡ ζητουμένη καταστροφὴ τῶν φακέλλων καὶ ἡ κατάργησις τῶν πιστοποιητικῶν κοινωνικῶν φρονημάτων, ἀποτελοῦσι μόνιμον καὶ κύριον αἴτημα τῆς φυγάδος κομμουνιστικῆς ἡγεσίας.

Ἐν ἔτει 1924 ἐπὶ ἀειμνήστου Παπαναστασίου, ἤτοι εἰς περίοδον καθ' ἣν ἴσχυεν ἐν Ἑλλάδι μὲ τὸ Πολίτευμα τῆς ἀβασιλεύτου δημοκρατίας, εἰς τὸν ὑπόλοιπον δὲ κόσμον ἀτμόσφαιρα εἰδυλλιακῆς γαλήνης, ἐν συγκρίσει μὲ τὴν σημερινήν, ἐθεσπίσθησαν διὰ Νομοθετικοῦ Διατάγματος αἱ ἐπιτροπαὶ ἐθνικῆς ἀσφαλείας καὶ ἔκτοτε τὸ μέτρον τοῦτο ἐφαρμόζεται συνεχῶς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1929 ἐπὶ Κυβερνήσεως Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἐψηφίσθη ὁ νόμος 4229 «περὶ μέτρων ἀσφαλείας κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν» ἤτοι τὸ Ἰδιώνυμον, τέκνον τοῦ ὁποίου εἶναι οἱ φάκελλοι.

Προκύπτει ἐκ τῆς ἀναδρομῆς ταύτης, ὅτι ὁ ἀντεθνικὸς ρόλος τοῦ Κ.Κ. εἶχεν ἐπισημανθῆ ἔκτοτε καὶ ὡδήγησεν εἰς τὴν λῆψιν μέτρων ἀσφαλείας.

Τὸ σύστημα τῆς τηρήσεως ἀτομικῶν φακέλλων τῶν πολιτῶν ἐφαρμόζεται διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἀτομικῆς, κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀσφαλείας ὑφ' ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.

Οὐδεὶς εἰς τὰς χώρας αὐτὰς τὰς προηγμένας εἰς δημοκρατικὴν συνείδησιν καὶ σεβομένας ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου ἐσκέφθη νὰ προτείνῃ τὴν κατάργησιν τῶν ἀτομικῶν φακέλλων. Εἰς τοὺς ἀτομικοὺς φακέλλους ἐμπεριέχεται ἡ δραστηριότης τῶν πολιτῶν, τῶν καλῶν πρωτίστως καὶ ἀρίστων ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἰδίων αὐτῶν.

Κατ' ἀκολουθίαν τούτων ἡ Κυβέρνησις ἔχουσα σαφῆ ἐπίγνωσιν τῶν εὐθυνῶν της, δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ σκεφθῇ τὴν κατάργησιν τῶν ἀτομικῶν φακέλλων.

Ἐπαναλαμβάνω, κύριοι βουλευταί, ὅτι κατάργησις τῶν ἀτομικῶν φακέλλων σημαίνει καταστροφὴν τοῦ πρωτοκόλλου τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ὅσον ὁ ἀτομικὸς φάκελλος εἶναι ὁ καθρέφτης τῶν σχέσεων τοῦ πολίτου πρὸς τὸ κράτος. Προφανῶς οἱ κύριοι ἀγορηταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως θέτοντες ζήτημα καταστροφῆς φακέλλων, δὲν ἐπρόσεξαν ὅτι ἐμπλέκονται εἰς τὰ τεχνάσματα τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον ἐσκεμμένως συνδέει τοὺς κομμουνιστικοὺς φακέλλους μὲ τοὺς ἀτομικοὺς τοιούτους.

Καὶ ἤδη ἐξαγγέλλω τὰς ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τὸ θέμα τῶν πιστοποιητικῶν κοινωνικῶν φρονημάτων εὐθέως καὶ λακωνικῶς σᾶς γνωρίζω, ὅτι καθιεροῦμεν τὸν ἀνοικτὸν φάκελλον. Ἐννοῶ φυσικὰ ὅτι θὰ καλῆται ὁ ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν ἔκδοσιν πιστοποιητικοῦ, θὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν κατηγοριῶν του καὶ θὰ ἀποκτᾷ οὕτω τὴν εὐχέρειαν καὶ τὴν δυνατότητα τῆς ἀποδείξεως τοῦ ἀντιθέτου ἢ τῆς ἀληθείας.

Διὰ τοῦ μέτρου τούτου, κύριοι, ἐξόχως δημοκρατικοῦ, ἐξαφανίζονται αὐτομάτως ἅπασαι αἱ ἀτέλειαι, περὶ τῶν ὁποίων ὡμίλησαν οἱ ἐπικριταί.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

Ὁ ἐκλεκτὸς ποιητὴς καὶ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Γ. Νόβας ἔχει δεσμοὺς μὲ τὸ Αἴγιον

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΜΑΜΜΗΝ ΤΟΥ

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς καὶ ἐκλεκτὸς λογοτέχνης κ. Γεώργιος Ἀθανασιάδης—Νόβας προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς ΕΦΑ Αἰγίου (Ἑστίας Φιλοπροοδευτικῆς) ἐπανέλαβεν ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν τῆς γείτονος καὶ πυκνοῦ ἀκροατηρίου, τὴν γενομένην εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ὑπέροχον ὁμιλίαν του «Τὸ ἱστορικὸ νόημα τῆς 28ης Ὀκτωβρίου». Ἐν προλόγῳ εἶπε τὰ ἑξῆς:

Αἰσθάνομαι πραγματικὴν εὐχαρίστησι ποὺ βρίσκομαι σήμερα ἀνάμεσα στὴν κοινωνία τοῦ Αἰγίου, μιᾶς πόλης ἀπὸ τὶς πιὸ ἀρχοντικὲς καὶ ἀπὸ τὶς πιὸ παλαιότερα πολιτισμένες μέσα στὴν ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας. Εἶχα ἐπισκεφθῆ ἀπὸ μικρὸ παιδὶ τὴν πόλι σας καὶ στὴ φαντασία μου ἄφησε μιὰν ἐντύπωσι χαραγμένη μὲ τὰ ζωηρότερα χρώματα. Ἡ Παναγία Τρυπητή, τὰ Ψηλὰ Ἁλώνια, ἡ Φιλαρμονική, τὰ παληὰ ἀρχοντόσπιτα, οἱ βρύσες τῆς παραλίας, τὰ σταφιδομάγαζα, τὰ ἐγγλέζικα βαπόρια, ὅλα αὐτὰ ἀντιπροσώπευαν ἕνα πολιτισμὸ πιὸ προηγμένον, πιὸ ἐξευγενισμένον, πού, μπορῶ νὰ εἰπῶ, ὅτι μὲ εἶχε μυήσει τότε στὸ πνεῦμα τῆς προόδου.

Θὰ γεννηθῇ, ἴσως, ἡ ἀπορία ποιὰ σχέσι, ποιὸς λόγος μ' ἔφερε μικρὸ παιδὶ στὸ Αἴγιο. Γιὰ νὰ ἱκανοποιήσω τὴν ἐνδόμυχη αὐτὴν ἀπορία πρέπει νὰ σᾶς κάμω μιὰ μικρὴ ἀποκάλυψι. Ρέει, κυρίες καὶ κύριοι, καὶ λίγο Αἰγιώτικο αἷμα στὶς φλέβες μου. Ἡ προσβάβα μου ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Μητέρας μου ἦταν Αἰγιώτισσα! Καὶ κρύβεται μιὰ ὁλόκληρη ἱστορία κάτω ἀπὸ τὴν ἀπρόοπτη αὐτὴ διαπίστωσι: Πρέπει νὰ ἀναδράμουμε στὰ χρόνια τοῦ Ἀλῆ—Πασᾶ γιὰ νὰ τοποθετήσουμε τὴν ἱστορία τῆς Αἰγιώτισσας προσβάβας μου.

Ἡ ἁρματωλικὴ οἰκογένεια Σισμάνη τῆς Ναυπακτίας ποὺ βλαστός της ἦταν ἡ Μητέρα μου, εἶχεν ἀντιταχθῆ στὴν παντοδυναμία τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ. Καὶ ὁ τύραννος τῆς Ἠπείρου μὲ σειρὰ ἀπὸ δολοφονίες ἐξεφάνισε μέσα σὲ λίγα χρόνια ὅλους τοὺς Σισμαναίους. (Ἕνας ἀπὸ αὐτούς, ὁ Κώστας Σισμάνης ἦταν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ρούμελης στὴν ἄτυχη ἐπανάστασι τοῦ Ὀρλὼφ τὸ 1770, εἰσβαλὼν στὴ Θεσσαλία γιὰ νὰ προκαλέσῃ γενικώτερη ἐξέγερσι). Ὁ Πουκεβὶλ ἐξιστορεῖ διὰ μακρῶν τὴν ἐξόντωσι τῶν Σισμαναίων καὶ ἰδίως τὴν ἄπιστη ἐκτέλεσι τοῦ Μήτσου καὶ Γιαννάκη μέσα στὸ παλάτι τοῦ Ἀλῆ — Πασᾶ στὰ Γιάννενα, ὅπου εἶχαν προσκληθῆ γιὰ συνθηκολόγησι.

Ἕνας μόνον ἀρσενικὸς Σισμάνης εἶχε σωθῆ, ὁ Γιωργούλας. Κατώρθωσε νὰ διαπεραιωθῇ μὲ λίγα παλληκάρια του ἐδῶ στὸ Αἴγιο. Ὅπου ἐρωτεύθηκε μὲ ἀμοιβαῖο αἴσθημα τὴν Παρασκευοῦλα Κωσταντάκη. Ὁ πατέρας της πλούσιος, ἀρχοντονοικοκύρης, ἀντιτάχθηκε στὴν ἕνωσι τῆς κόρης του μὲ ἕνα πολιτικὸν φυγάδα. Ὁ Γιωργούλας Σισμάνης κλέφτηκε τότε μὲ τὴν ἀγαπημένη του καὶ πέρασαν στὴ Ρούμελη, ὅπου στεφανώθηκε (νομίζω στὸ Μοναστῆρι τῆς Βαρνάκοβας) καὶ τὴν ἀνέβασε στὴν Ἀράχωβα Ναυπακτίας. Ἐκεῖ εἶχαν οἱ Σισμαναῖοι τὴν Κούλια τους. Ἔζησαν μόνον μίαν ἑβδομάδα μαζί. Οἱ Ντερβεναγάδες τοῦ Ἀλῆ κινήθηκαν νὰ συλλάβουν τὸ Γιωργούλα, ποὺ ἀναγκάστηκε νὰ τραπῇ πρὸς τὴν Ἀκαρνανία καὶ νὰ καταφύγῃ στὴν Ἰθάκη. Ἐκεῖ τὸν ἔπνιξεν, ἐνῷ κολυμποῦσε στὴ θάλασσα, μυστικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ Ἀλῆ—Πασᾶ. Παλαιὸ δημοτικὸ τραγοῦδι ἀφηγεῖται τὸ γεγονός. Ἔτσι ἡ Σισμανέϊκη γενιὰ εἶχε ξεκληριστῆ. Κανεὶς ἄρρην ἀπόγονός της δὲν ἐπιζοῦσε πλέον! Ἡ Παρασκευοῦλα ὅμως εἶχε συλλάβει. Καὶ ἔφερε στὸν κόσμο τὸν Πάππο μου Νικόλα Σισμάνη, ποὺ ἔκαμε κατόπιν δώδεκα παιδιά, ἕξ ἀγόρια, ἕξ κορίτσια. Ἡ Μητέρα μου Εὐδοκία ἦταν τὸ ὑστερογέννητο.

Ἡ Παρασκευοῦλα, ὅταν χήρεψεν, γύρισε στὸν πατέρα της στὸ Αἴγιο καὶ ξαναπαντρέφτηκεν ἐδῶ μὲ τὸ Θεμιστοκλῆ Χρυσανθόπουλο. Ἔτσι ὁ Πάππος μου Νικόλας Σισμάνης εἶχεν ἑτεροθαλεῖς ἀδελφοὺς ἐδῶ στὸ Αἴγιο καὶ

Ἡ καθημερινή μας ἐγκυκλοπαιδεία

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ

Ἡ ἐπιστήμη τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐγεννήθη ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ 16ου αἰῶνος. Πατέρα της ἔσχε τὸν Γουλιέλμον Τζίλμπερτ, ἀπὸ τὸ Κόλτσεστερ, ἰατρὸν τῆς βασιλίσσης Ἐλισάβετ τῆς Ἀγγλίας, ἀποθανόντα τὸ 1603.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅλα τὰ φυσικὰ φαινόμενα ὤθουν τὰ περίεργα ἐπιστημονικὰ πνεύματα εἰς ἐρεύνας καὶ φυσικὸν ἦτο ἡ περιέργεια τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν παρατήρησιν τῶν φαινομένων τούτων νὰ στραφῇ ἰδιαιτέρως πρὸς τὰ φαινόμενα ποὺ ἐν τῇ παραδοξότητί των ἔκαμαν τὴν μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν. Μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων συγκατηριθμεῖτο καὶ τὸ φαινόμενον τῆς ἕλξεως τοῦ σιδήρου ὑπὸ τοῦ μαγνήτου. Ὁ Γουλιέλμος Τζίλμπερτ, ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ μαγνητικῆς τέχνης» ἕνα βιβλίον θαυμαστὸν πράγματι ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀρτιότητος, εἰς τὸ ὁποῖον διὰ πρώτην φορὰν ἐπεχειρεῖτο ἡ συστηματικὴ μελέτη τῶν μαγνητικῶν φαινομένων. Ὁ Ἄγγλος σοφὸς ἦταν φυσικὸν ν' ἀσχοληθῇ καὶ μὲ τὸ φαινόμενο τῆς ἕλξεως τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὸ ἤλεκτρον. Ἐθεώρησε τὸ ἤλεκτρον ὡς μίαν ποικιλίαν φυσικοῦ μαγνήτου.

Κατόπιν τούτου, ἡ μελέτη τοῦ κιτρίνου ἠλέκτρου, ὑπεισήρχετο εἰς τὸ πλαίσιον τῆς μελέτης τῶν μαγνητικῶν φαινομένων ποὺ εἶχεν ἀναλύσει ὁ Τζίλμπερτ. Ἀπὸ τὴν μελέτην τῶν μαγνητικῶν φαινομένων οἱ ἐπιστήμονες ἤχθησαν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

Μελετῶν τὰς ἰδιότητας τοῦ ἠλέκτρου, ποὺ εἶχαν προσέξει καὶ οἱ ἀρχαῖοι χωρὶς νὰ τὰς ἐξηγήσουν ἐπιστημονικῶς, ὁ Τζίλμπερτ διεπίστωσεν ὅτι ὅσην ἀξίαν καὶ ἂν εἶχε τὸ κίτρινον ἤλεκτρον, τὸ κεχριμπάρι ποὺ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἐθεωρεῖτο πολύτιμος λίθος χρησιμοποιούμενος εἰς τὴν διακόσμησιν ἱερῶν βωμῶν, ἱερῶν σκευῶν καὶ εἰς κοσμήματα, δὲν ἦταν τὸ μόνον σῶμα τὸ προικισμένον ἀπὸ τὴν φύσιν μὲ τὴν ἰδιότητα νὰ προσελκύῃ ἄλλα, ἐλαφρὰ σώματα.

Ἡ σκέψις ὅτι καὶ ἄλλα σώματα εἶχαν τὴν μαγνητικὴν αὐτὴν ἕλξιν, ἔφερε τὸν Ἄγγλον ἰατρὸν εἰς πειράματα καὶ εἰς ἀνακαλύψεις, ποὺ ἔθεσαν τὰ πρῶτα θεμέλια τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

Ἐκ τῶν πειραμάτων του ἐπὶ τοῦ μαγνήτου ὁ Τζίλμπερτ εἶχε παρατηρήσει ὅτι χρειάζεται μικροτέρα δύναμις ὅπως τεθῇ εἰς κίνησιν μία βελόνη λεπτὴ καὶ ἐλαφρά, ἰσορροπημένη ἐπὶ ἑνὸς λείου στηρίγματος ὅπως εἶναι π.χ. ἡ μαγνητικὴ βελόνη τῆς πυξίδος, μικροτέρα δύναμις, ἀπὸ ὅσην χρειάζεται διὰ νὰ μετατοπισθῇ καὶ ὑψωθῇ διὰ μιᾶς τὸ ἴδιον σῶμα ἢ καὶ ἕνα ἐλαφρότερον ἀκόμη σῶμα. Τὴν διαπίστωσιν ταύτην ἐξεμεταλλεύθη ἐπιτηδείως πρὸς παρατήρησιν τοῦ φαινομένου τῆς ἠλεκτρικῆς ἕλξεως εἰς τὰς ὕλας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει πολὺ ἀσθενὴς καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐκδηλοῦται διαφορετικά.

Πρὸς τοῦτο ὁ Τζίλμπερτ ἐπῆρε μίαν βελόνην ὁμοίαν πρὸς τὴν βελόνην τῶν ναυτικῶν πυξίδων καὶ τὴν ἰσορρόπησεν ἐπὶ ἑνὸς στηρίγματος. Οὕτως ὑποβασταζομένη ἡ βελόνη εἶναι ἀσυγκρίτως περισσότερον εὐκίνητος ἀπὸ κάθε ἄλλο ἐλαφρὸν σῶμα ἀκουμβισμένον ἐπάνω εἰς ἕνα τραπέζι ἢ εἰς οἱονδήποτε ἄλλο ἐπίπεδον. Εἰς τὴν βελόνην αὐτὴν ἐπλησίαζε τὸ σῶμα ποὺ ἐκ τῶν προτέρων εἶχεν ὑποβάλει εἰς τριβὴν καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἤθελεν νὰ διαπιστώσῃ τὴν ἰδιότητα τῆς ἠλεκτρικῆς ἕλξεως. Ἔφθασε τὸ σῶμα τοῦτο ποὺ εἶχεν ὑποβληθῆ εἰς τριβὴν νὰ ἔχῃ καὶ εἰς ἐλαχίστην ἔστω δόσιν αὐτὴν τὴν ἰδιότητα καὶ ἀμέσως ἡ ἠλεκτρικὴ αὐτὴ ἰδιότης καθίστατο αἰσθητὴ διὰ τῆς κινήσεως τῆς βελόνης.

Πειραματιζόμενος κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Τζίλμπερτ διεπίστωσεν ὅτι ἡ ἰδιότης τῆς ἕλξεως τῶν ἐλαφρῶν σωμάτων, ἀφοῦ ταῦτα ὑπεβάλλοντο προηγουμένως εἰς τριβήν, δὲν ἀπαντᾷ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' ἀπαντᾷ εἰς τοὺς περισσοτέρους ἐκ τῶν πολυτίμων λίθων, ὡς ὁ ἀδάμας, ὁ σάπφειρος, τὸ ρουμπίνι, τὸ ὀπάλιον, ὁ ἀμέθυστος κλπ. Τὴν ἠλεκτρικὴν ἰδιότητα ὁ Ἄγγλος σοφὸς διεπίστωσε καὶ εἰς ἄλλα σώματα ὡς ἡ ὕαλος, τὸ θεῖον, ἡ μαστίχα, ὁ ἱσπανικὸς κηρός, ἡ ρητίνη, τὸ ἀρσενικὸν κλπ.

Ὅλα αὐτὰ τὰ σώματα, ἄλλα ἐντονώτερον καὶ ἄλλα ἀσθενέστερον, εἷλκον ὄχι μόνον μικρὰν κάρφην ἀχύρου, ἀλλ' ὅλα τὰ ἐλαφρὰ σώματα, ὡς τὸ ξύλον, τὰ φύλλα τῶν δένδρων, χῶμα καὶ ὑγρὰ ἀκόμη ὡς τὸ ὕδωρ καὶ τὸ ἔλαιον.